

Aan de raden in Drechtsteden,

Met het huidige economische model maken wij, en U, de ecosystemen stuk.

Met deze algemene gedachten vraag ik u, volksvertegenwoordigers, uw aandacht voor het volgende bijzonder – lokale - probleem van heden en de toekomst in Drechtsteden, voor u, voor uw kleinkinderen en vele anderen. Deze gedachten spelen bij mij al een langere tijd. Weer opgeschrikt door de tv- uitzending Radar op 5 september 2020 over de vergiftiging van de mens, roep ik uw krachten in om het tij te keren.

Opgeschrikt door de onderzoeksresultaten naar PFAS en of GenX welke door de producent Chemours in Dordrecht worden uitgestoten of geloosd en daarmee het milieu sterk verontreinigt en aantast terwijl OASE de kwaliteit van het water verbeterde. Onder het milieu versta ik de flora en de fauna, waaronder de mens.

Ik herinner mij dat u, als vertegenwoordigers van de Nederlanders, ook in Drechtsteden de directie van Chemours over de vergiftiging van het milieu hebt aangesproken. Ik ben niet op de hoogte van het resultaat van die bemoeienis. Gelet op de inhoud van het verslag waarmee Radar de inwoners van de omgeving van Chemours en ver daarbuiten mededeelde, rijzen mijn de haren, en naar verwachting ook van u, nog te berge.

Uw voedsel is vergeven van chemicaliën welke onze en uw gezondheid aantasten. Met VERGIF. Daarom verzoek ik u dringend om u gezamenlijk in te zetten voor het beëindigen van het gebruik van deze, en wellicht ook andere chemicaliën, te doen beëindigen. In het landsbelang.

Opvallend zijn de snelle reacties op de uitzending van Radar door RIVM, GGD, Chemokuren en VCNI.

Het zal geen eenvoudig beleid zijn. Het is aannemelijk dat u voldoende draagvlak hebt voor uw te voeren beleid om de raden in de gemeenten, bestuur van de provincie, het betreffende ministerie voor VWS, de controlerende en vergoelijkte organisaties RIVM, GGD en VCNI en Chemours te bewegen om in een gezonde omgeving te kunnen leven. Beseft u wel wat niets doen betekent?

Om te beginnen verzoek ik u om de aangegeven uitzending – nog eens – terug te zien, als u deze niet zou hebben gevolgd. De inhoud over het onderdeel chemicaliën versus de fauna en flora kan u slechts leiden tot intensieve – gezamenlijke - actie als overheden met zorgplicht voor haar inwoners.

Vele tegenargumenten zullen u worden toegeworpen. De uitersten zullen economisch van aard zijn. Deze gelden dan niet voor mij en u. Maar enkel en alleen voor de aandeelhouders en de werknemers. De aandeelhouders moeten voor dit probleem gaan nadenken over hun financieel beleid. Zij kunnen investeren in een andere aanvaardbare duurzame productie van nuttige artikelen. De werknemers kunnen zich zo nodig omscholen. Een beleidsombuiging van het normaal naar het Nieuwe(?) normaal, maar dan zonder aantasting van het milieu. Een goede moot gebakken zalm kan dan weer veilig en smakelijk door u en mij worden genuttigd. De bijzonder noodzakelijke groenten moeten wij weer veilig kunnen eten, enz. Deze verandering van denken en doen is noodzakelijk voor onze gezondheid en om de gezondheidszorg niet tot de grootste “industrie” te laten uitgroeien om met andere chemicaliën te proberen de mens in Nederland te redden. Nederland loopt graag voorop. In de Drechtsteden kan deze victorie voor de wereld beginnen.

Wanneer gaat u gezamenlijk wat doen? Een doelgericht beleid voeren. Een gezamenlijk doeltreffend beleid voeren, wat boven de politiek en kapitalistische commercie uitstijgt! Want welk gevoel en mening kan anders zijn dan doelmatig te strijden voor het welzijn van ons zelf?

Ik verzoek u daarom om direct het heft in handen te nemen en te eisen dat Chemours de productie waarbij chemicaliën, welke het milieu vernielen, gebruik worden, te staken.

Met belangstelling zie ik uw bericht over een actief – minimaal – gemeentebestuur op korte termijn tegemoet.

Hoogachtend,

W.A. Bode